

ky. V okolních závějích skončila i halenka, sukně a šála. Nakonec odhodila i podprsenku a uháněla závějemi jen v kalhotkách.

On zkracoval vzdálenost mezi nimi, přičemž se zbavoval svého oblečení. Bez problémů odkopl boty, ale promrzlými prsty nedokázal rozepnout knoflíčky na kalhotách a košili. Aby je ze sebe sundal, musel zpomalit. Utekla mu a on měl co dělat, aby ji opět dohonil.

Přemýšlel, co by s ní rád dělal. Představoval si, jak do ní vstupuje, jak se její studené tělo rozpaluje a jak jí na pokožce taje padající sněh.

V ruce ale držel nůž. Nůž s rukojetí vyrobenou z parohu statného osmeráka, kterého skolil před třemi lety. Vzpomínal, jak ho jediným šípem poslal k zemi.

Opět se k ní přiblížil... Srdce mu zběsile bušilo, v pěsti pevně svíral lovecký nůž.

Už už ji měl na dosah, když se otočila. Rty jí v mrazivém vzduchu pomalu modraly, oči zářily, tváře nachověly. V koutcích úst jí poskakoval hravý úsměv. Byla tak dokonalá... Jako anděl.

Pak zahlédla nůž.

Úsměv jí z tváře ihned zmizel. V tom krásném obličej se nejdříve zračil údiv, pak hrůza. Zapotácela se a málem upadla. Jak se jí zmocnila panika, vyrazila v oblaku prachového sněhu mnohem rychleji. Už ne hravě, teď ji hnala čirá hrůza.

Celý vzrušený nasál rozšířeným chřípím mrazivý vzduch a pustil se do pronásledování.

Stačilo mu jen pár kroků, aby ji dostihl. Volnou ruku ji vpletl do záplavy dlouhých silných vlasů a pak...

Pak následovala jen šmouha.

Z té chvíle si pamatoval jen gejzír horké rudé krve, který vytryskl na bělostný sněh...

A dost! S vypětím všech sil se z minulosti vrátil do současnosti. Nemůže mysl rozptylovat od svého úkolu.

Led mu v ústech tál. Ve vyhřátém neoprenovém obleku cítil pevnou a masivní erekci. Narovnal se a s opovržením pomyslel na svou slabost. Musel vynaložit hodně sil, aby svůj neodbytný penis zklidnil.

Co to do něj vjelo?

Zadíval se na nahou ženu před sebou a povšiml si místa, kde jeho horké rty rozpustily ledovou krustu a zanechaly příliš mnoho DNA. Tohle od něj nebylo rozumné. Ani trochu. Rozhodně to nevypovídalo o jeho vysokém IQ, jehož hodnoty se blížily genialitě.

Znovu tedy sáhl po dlatu a začal rychle vysekávat místo, kde se jeho sliny smísily s rozpuštěným ledem, jako by rychlá práce mohla odstranit škody, které napáchal.

Ta čubka v zadní místnosti znovu zakňučela. Zlostně zatnul zuby. Už brzy ale zemře a na jejím dokonalém těle nebude ani modřina, ani rána, zkrátka nic, co by připomínalo násilí. Pak i ji ukryje do ledu, udělá z ní další umělecké dílo.

Podíval se rychle na hodinky a zjistil, že má dost času, aby svůj výtvar stačil ještě dnes dokončit. Manželka ho očekává nejdříve za hodinu. Má ještě spoustu času.

Napumpoval další vodu z potůčku a opatrně ji začal rozlévat na svou rozdělanou sochu. Ještě nebyla zcela hotová, uvědomil si, když jí pohlédl do vytřeštěných, ale prázdných očí.

Ale nebude to dlouho trvat.

Kňourání z vedlejší kobky konečně ustalo a on se mohl